

**UCHWAŁA NR 343/XXXVII/2017
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 28 września 2017 r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowy Obywatel Śremu”

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446, 1579 i 1948, z 2017 r. poz. 730 i 935) oraz § 4 uchwały Nr 116/XV/07 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 września 2007 r. w sprawie ustanowienia tytułu „Honorowy Obywatel Śremu” (Dz.Urz. Woj. Wielk. z 2012 r., poz. 2402), Rada Miejska w Śremie uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Śremie nadaje tytuł „Honorowy Obywatel Śremu” prof. dr. hab. Józefowi Orczykowi.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Śremu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Katarzyna Sarnowska

Uzasadnienie

**UCHWAŁY NR 343/XXXVII/2017
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 28 września 2017 r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowy Obywatel Śremu”

Burmistrz Śremu 9 czerwca 2017 r. przekazał Przewodniczącej Rady Miejskiej w Śremie wniosek o nadanie tytułu „Honorowy Obywatel Śremu” Panu prof. dr. hab. Józefowi Orczykowi.

557 podpisów mieszkańców gminy popierających kandydaturę Profesora Orczyka zostało pozytywnie zweryfikowanych przez Pion Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego w Śremie.

Przewodnicząca Rady 3 lipca 2017 r. przekazała pod obrady Kapituły Honorowego Obywatela Śremu wniosek o nadanie tytułu „Honorowy Obywatel Śremu” Panu prof. dr. hab. Józefowi Orczykowi wraz ze sprawdzonymi kartami podpisów.

Kapituła Honorowego Obywatela Śremu rozpatrując powyższy wniosek, dokonała jego szczegółowej analizy oraz zebranych materiałów zgodnie z uchwałą Nr 116/XV/07 Rady Miejskiej w Śremie z 27 września 2007 r. w sprawie ustanowienia tytułu „Honorowy Obywatel Śremu” (Dz.Urz. Woj.Wielk. z 2012 r. , poz. 2402). Kapituła stwierdziła, że wniosek jest zgodny z wymogami zawartymi w § 2 ww. uchwały Rady Miejskiej w Śremie.

W szczególności należy podkreślić promocję Śremu, zasługi przyczyniające się do rozwoju gminy Śrem oraz wzbogacające dorobek gminy w dziedzinie nauki i edukacji, popularyzacji wiedzy ekonomicznej i społecznej.

Pan prof. dr hab. Józef Orczyk należy do grona wybitnych naukowców polskich. Jego osiągnięcia i sława bezpośrednio przedkładają się na promocję naszego miasta. W swoich licznych kontaktach zawodowych, konferencjach i wykładach promuje Śrem.

Prof. dr hab. Józef Orczyk Rektor Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu urodził się 4 stycznia 1940 roku w Śremie, tam też ukończył szkołę podstawową i średnią. Jego ojciec przed wojną i po wojnie pracował jako rządca lub dyrektor, czy też kierował gospodarstwami rolnymi na terenie powiatu śremskiego (Wójtostwo, Grabianowo, Dobczyn, Manieczki).

Profesor Orczyk od 1957 roku studiował na uczelniach poznańskich. W latach 1957 – 1963 na Wydziale Filozoficzno – Historycznym

Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, gdzie 27 lutego 1962 roku, mając stypendium naukowe, semestr przed przewidzianym terminem uzyskał z wynikiem bardzo dobrym stopień magistra historii (praca magisterska została wydana przez UAM w 1963 r.), a następnie 2 kwietnia 1963 r. magistra pedagogiki, również ze stopniem bardzo dobrym. W latach 1962 – 1965 kontynuował studia na Wydziale Ogólno – Ekonomicznym, ówczesnej Wyższej Szkoły Ekonomicznej, gdzie napisana praca i bardzo dobrze zdany egzamin magisterski dał mu trzeci dyplom magisterski i stopień magistra ekonomii (również z oceną bardzo dobrą).

W 1967 roku, na podstawie wysoko ocenionej dysertacji pt. „Kryzys sił wytwórczych i produkcja rolna w Polsce w latach 1929 – 1935” uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych. Rozprawa „Rozmiary i ekonomiczne konsekwencje zmian w wykształceniu osób zatrudnionych w rolnictwie w Polsce Ludowej” opublikowana w 1978 roku oraz pomyślny przebieg kolokwium pozwoliły mu uzyskać stopień naukowy doktora habilitowanego. Cztery lata później, w uznaniu dorobku naukowego oraz wkładu w kształcenie kadr naukowych otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1991 roku profesora zwyczajnego.

Pracę zawodową rozpoczął 1 października 1962 roku w Wyższej Szkole Ekonomicznej. Przez 50 lat nieprzerwanie pracował w Wyższej Szkole Ekonomicznej – Akademii Ekonomicznej – Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu, zajmując różne stanowiska: od asystenta w Katedrze Historii Gospodarczej, przez Kierownika Studium Pedagogicznego, Kierownika Zakładu Ekonomiki Kształcenia, a następnie Zakładu Polityki Społecznej, Ekonomiki Pracy i Kształcenia, Kierownika Katedry Pracy i Polityki Społecznej, Dyrektora Instytutu Polityki Społecznej, Dyrektora Międzywydziałowych Studiów dla Pracujących, Przewodniczącego Senackiej Komisji Dydaktyczno – Wychowawczej, do Prorektora ds. Dydaktyki.

W latach 1992 – 1996 pełnił też funkcje pierwszego Rektora w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Poznaniu (uczelni prywatnej) oraz w latach 1998 – 2007 pierwszego Rektora w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Koninie, będąc jednocześnie w latach 1990 - 2002 Prezesem Zarządu Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, w latach 1997 – 2009 założycielem w Polsce oraz Prezydentem amerykańskiego Stowarzyszenia Studentów dla Przedsiębiorczości (SIFE), wreszcie w latach 1999 – 2007 Wiceprzewodniczącym, a od 2007 do 2016 Przewodniczącym Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk.

Dorobek naukowy

Potrójne magisterium: z historii, pedagogiki oraz ekonomii wpłynęło na

kształtowanie się zakresu przedmiotowego jego zainteresowań naukowych, analiz i opracowań. Pierwszy etap rozwoju naukowego to rozległe studia z zakresu historii gospodarczej nad okresem międzywojnia. Na tym etapie – we współpracy z Profesorem Władysławem Rusińskim, powstały oryginalne analizy dotyczące rozwoju produkcji i stosunków agrarnych w Polsce. O wartości tych prac może częściowo świadczyć m.in. cytat z opinii prof. Z. Landau: „J. Orczyk jest jednym z najwybitniejszych znawców problematyki historii gospodarczej Polski międzywojennej, a na pewno najlepszym specjalistą od kwestii agrarnej”. W latach późniejszych wracał od czasu do czasu do badań porównawczych z zakresu historii gospodarczej. W sumie opublikował z tego zakresu trzy liczące się opracowania monograficzne, około trzydziestu artykułów, w tym 8 w językach obcych (głównie angielski). Przez wiele lat opracowywał też bibliografię działową opracowań polskich dla potrzeb międzynarodowej bibliografii wydawanej w Budapeszcie.

Istotne znaczenie dla jego rozwoju naukowego miał pobyt na początku lat 70. na Uniwersytecie w Chicago w USA i zainicjowane – pod kierunkiem T. W. Schultza laureata Nagrody Nobla z ekonomii z 1979 r. - badania nad ekonomicznymi konsekwencjami zmian wykształcenia ludności, zwłaszcza rolniczej, oszacowaniem pożądaných kwalifikacji z punktu widzenia rozwoju produkcji rolnej oraz próby mierzenia tych kwalifikacji, w powiązaniu z zużyciem jednostek energii przeliczeniowej – substytuującej pracę ludzką.

Pobyt w USA skłonił go też do podjęcia analiz porównawczych dotyczących funkcjonowania szkolnictwa wyższego. Wyraziło się to aktywną popularyzacją w Polsce wyników badań zagranicznych, w tym szczególnie amerykańskich, poprzez publikacje dziesiątków recenzji i artykułów przeglądowych, a także samodzielnych opracowań. Z tego okresu datuje się też współpraca z Instytutem Badań Naukowych i Szkolnictwa Wyższego w Warszawie oraz kierowanie zespołem badawczym (opracowania z tego zakresu są w wykazie publikacji). Szczególnie koncentrował się jednak nad możliwościami poprawy, jakości kształcenia ekonomistów. Wyrażało się to w wielu publikacjach oraz we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Metodycznym Studiów Ekonomicznych w Warszawie. Badania i analizy były powiązane ze współpracą naukową z ośrodkami naukowymi we Francji (Dijon – Centre National de la Recherche Scientifique), Berlinie – Uniwersytet Humboldta, Sztokholmie i Goteborgu, Londynie, Pradze i Bratysławie oraz Budapeszcie. Nadal kontynuował też współpracę z kolegami na Uniwersytetach w USA, tj. Chicago, Genoseo (NY) i Norman (Oklahoma), Tokio (Waseda Un). Współpraca w tym zakresie owocowała nie tylko udziałem czy organizacją konferencji, publikacjami, ale i tłumaczeniami (praca D. Finka).

Na ewolucję jego zainteresowań naukowych wpłynęło niewątpliwie podjęcie obowiązków koordynatora II stopnia w centralnym programie badań podstawowych pt. „Człowiek i praca w społeczeństwie socjalistycznym” w początkach lat 80., przekształconym później w problem „Człowiek i praca”. Został wówczas kierownikiem badań zespołowych dotyczących „Racjonalizacji polityki kadrowej w przedsiębiorstwie”. Na podkreślenie zasługuje stworzenie interdyscyplinarnego zespołu badawczego, grupującego specjalistów z różnych instytutów Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, prawników UAM, praktyków, a nawet psychologów, pedagogów pracy i socjologów pracy z Bydgoszczy, Krakowa, Warszawy. Osiągnięcia w skali krajowej dały mu asumpt do współpracy w tej dziedzinie z ośrodkami zagranicznymi w Holandii (Rotterdam) i RFN (Braunschweig). Rezultatem badań tej problematyki, zarówno o charakterze podstawowym jak i wdrożeniowym, były dwie książki oraz dziesiątki artykułów. W środowisku specjalistów zaczęto wówczas mówić nawet o poznańskiej szkole zarządzania kadrami. Wypracowana metodyka oraz wyniki badań empirycznych stanowią oryginalny polski wkład w dziedzinę zarządzania kadrami, zdominowaną w dekadzie lat 90. przenoszeniem zagranicznych doświadczeń i wzorców.

Od połowy lat 80. coraz więcej uwagi poświęcał też badaniom związków pracy z polityką społeczną. Instytucjonalnym wyrazem tej aktywności było koordynowanie grupy badawczej w temacie „Praca i jej uwarunkowania” w ramach centralnego programu badań podstawowych 09.09 „Polityka społeczna w PRL”. Badania te dały szansę stosunkowo licznemu gronu pracowników Akademii Ekonomicznej wpisania się w centralnie finansowane badania naukowe, a następnie publikowanie dorobku. Prezentacja tego dorobku w publikacjach oraz liczne konferencje, daleko wykraczały poza mury Uczelni, a nawet granice kraju. Podjęte wówczas badania zaowocowały nie tylko licznymi publikacjami, lecz także ukształtowaniem kwalifikacji naukowych członków zespołu badawczego, z których siedmiu sfinalizowało później przewody habilitacyjne, a trzech zajęło wysokie stanowiska w administracji rządowej oraz praktyce gospodarczej.

Początek lat dziewięćdziesiątych to udział kierowanego przez niego zespołu w międzynarodowych badaniach kierowanych przez Prof. J. Hentze z Uniwersytetu w Braunschweigu. Temat ten był w odniesieniu do badań polskich finansowany przez KBN „Kulturowe uwarunkowania transferu instrumentów zarządzania kadrami” (Raport końcowy Poznań 1995).

Od 2010 roku profesor Orczyk jest opiekunem merytorycznym badania losów absolwentów i badania stopnia dostosowania umiejętności studentów do potrzeb przyszłych pracodawców w projekcie „Kadry dla Gospodarki” realizowanym przez UEP, który dofinansowany jest przez Unię Europejską

w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

W 2011 roku był koordynatorem projektu badawczego „Firmy Klubu Partnera na wielkopolskim rynku pracy”. Badanie dotyczyło roli jaką na regionalnym rynku pracy odgrywały firmy z Klubu Partnera UEP. Zakres tematyczny obejmował zagadnienia z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi i polityki zatrudnienia.

W 2013 roku koordynował prace nad opracowaniem strategii zatrudnienia w województwie wielkopolskim do 2020 r. (zostało to przyjęte przez Urząd Marszałkowski).

W ostatnich latach występuje jako recenzent wydawniczy wielu opracowań książkowych oraz systematycznie recenzuje artykuły dla czasopism i periodyków naukowych, których jest członkiem redakcji (Polityka Społeczna, Problemy Polityki Społecznej, Edukacja Ekonomistów i Menedżerów, Zarządzanie Publiczne). Jest członkiem 6 komitetów redakcyjnych i recenzentem 6 czasopism ekonomicznych.

Działalność dydaktyczna

W tym obszarze można zauważyć trzy bardzo istotne nurty:

- kształcenie nauczycieli,
- kształcenie studentów,
- popularyzacja wiedzy ekonomicznej w społeczeństwie.

Pierwszy nurt uzewnętrzniał się przede wszystkim w ramach kierowanego przez niego Studium Pedagogicznego oraz w działalności Zakładu Ekonomiki Kształcenia i Polityki Oświatowej. Wyraziło się to m.in. organizowaniem kursów i konferencji dla asystentów, a zwłaszcza zajęć terenowych. Uczestniczyli w nich również pracownicy innych uczelni ekonomicznych w kraju.

Od 1973 roku prowadził też systematycznie seminaria magisterskie – dotychczas pod jego kierunkiem zostało przygotowanych ponad 700 prac magisterskich, z tego ponad 500 w jego macierzystej Uczelni (92 w UAM na Wydziale Politologii oraz 52 w Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu).

Jesienią 1976 roku otworzył swoje pierwsze seminarium doktorskie. W seminariach uczestniczyło wiele osób.

Drugi nurt działalności dydaktycznej, ukierunkowany bezpośrednio na studentów, obejmował zarówno metodykę uczenia się – w tym zakresie profesor Orczyk był w pewnym stopniu pionierem wprowadzając do programu kształcenia w Wyższej Szkole Ekonomicznej przedmiot „Metodyka pracy umysłowej” – jak i inne innowacje dydaktyczne (w 1966 roku Nagroda Ministra III stopnia za przygotowanie programu, opracowanie materiałów

i realizację zajęć z Metodyki).

W wyniku wielu lat prowadzenia wykładu z przedmiotu „Polityka społeczna” dla studentów ekonomii powstał podręcznik „Polityka społeczna. Uwarunkowania i cele.” wydany w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu w roku 2005 (wydanie drugie w roku 2008 r. a trzecie w 2012 r.). W okresie swojej pracy w macierzystej Uczelni prowadził zajęcia dydaktyczne z wielu przedmiotów, zawsze w wymiarze przekraczającym obowiązkowe pensum.

Nigdy nie uchylał się też od propozycji podejmowania obowiązków zarówno organizacyjnych i społecznych w Uczelni jak poza nią. W latach 70. był uznany za najlepszego opiekuna roku, przewodniczył z sukcesami Radzie Szkoły ds. Młodzieży, kierował z sukcesem Międzywydziałowym Studium dla Pracujących, rozwijając i doskonaląc tę formę zdobywania kwalifikacji w strukturach Uczelni.

Liczne osobiste kontakty z ośrodkami zagranicznym (w USA, Szwecji, NRD i RFN) znajdowały wyraz nie tylko w publikacjach, zajęciach dydaktycznych, ale – co jest bardzo istotne – przyczyniały się do rozwoju naukowego współpracowników – pomagało to w nawiązaniu kontaktów i w wyjazdach zagranicznych.

Dobrym przykładem, ilustrującym znaczenie wymiany zagranicznej było zaangażowanie się profesora w uruchomienie i rozwój stowarzyszenia Students in Free Enterprise (SIFE) w Polsce. Stanowi ono wspaniałą platformę dla polskich studentów z różnych uczelni do poszerzania wiedzy i umiejętności, w bezpośrednich kontaktach z ich rówieśnikami z uczelni w innych krajach, umożliwiło start w konkursach w Chicago, Kansas, Paryż, New York, Singapur, Toronto itd.

W 2007 roku był też głównym inicjatorem wprowadzenia do oferty dydaktycznej Uczelni na Wydziale Ekonomii, nowego kierunku studiów *Polityka Społeczna*, którego studia I stopnia znalazły się w pierwszej dziesiątce z liczbą punktów 106 na 112 konkursu na milion, na najlepsze programy studiów, ogłoszonego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2012 roku. Ideą przewodnią tego kierunku na Uczelni Ekonomicznej jest przygotowanie absolwentów do szerszego wdrażania analizy ekonomicznej do organizacji i realizacji świadczeń społecznych.

Popularyzacja wiedzy ekonomicznej

Sporo czasu poświęcał też na popularyzację i próby wdrażania wiedzy ekonomicznej w społeczeństwie. Przejawem tego była działalność, jako Prezesa Zarządu Oddziału Poznańskiego PTE oraz liczne publikacje prasowe, wywiady telewizyjne i radiowe, kilka ekspertyz, które przyczyniły się do poszerzenia wiedzy wielu ludzi o sprawach społecznych, gospodarczych oraz edukacyjnych – również w Śremie. Za zasługi na tym polu został odznaczony

Złotą Odznaką Honorową Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego z Wieńcem. Został też laureatem konkursu „Lider pracy organicznej” Poznańskiego Towarzystwa im. H. Cegielskiego (później przez wiele lat był przewodniczącym Kapituły) i odznaczony medalem „Labor Omnia Vincit”, „Człowiekiem Roku 2002” miasta Konina, nagrodzony „Nagroda Benedykta”, w 2007 roku został uchwałą Rady Miasta zasłużonym dla miasta Konina.

Konieczne jest też wspomnienie, że w okresie przełomu pracował społecznie, jako doradca Wojewody, spełniał kilka razy funkcję eksperta dla planów działań Urzędu Miejskiego w Poznaniu, czy służył pomocą wielu Urzędom Pracy w Wielkopolsce. Prowadził też wiele wykładów na spotkaniach i studiach podyplomowych prowadzonych w innych uczelniach. Na specjalne podkreślenie zasługuje członkostwo i nieprzerwana praca od 1998 r. w Wojewódzkiej Radzie ds. Zatrudnienia w Poznaniu (obecnie Rada ds. Rynku Pracy), w której od 2013 r. pełni funkcję Przewodniczącego.

W latach 1972 – 1982 pełnił też obowiązki sekretarza Redakcji Roczników Dziejów Społecznych i Gospodarczych, a w latach 1987 – 1992 współredaktora.

W 2011 i 2012 roku zorganizował dwie edycje studiów podyplomowych *Zarządzanie Instytucjami Pomocy Społecznej* w ramach projektu 1.45 „Kształcenie kadry zarządzającej instytucji pomocy i integracji społecznej w formie studiów podyplomowych” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Aktywnie uczestniczył w tworzeniu wszelkich strategii rozwoju poszczególnych samorządów lokalnych. Wspierał działania Unii Gospodarczej Regionu Śremskiego opracowaniami dotyczącymi statystyki zatrudnienia, jak również planów dotyczących uaktywnienia społecznego gmin będących członkami tejże Unii. Wygłaszał wykłady dotyczące podsumowania działalności Unii, jak chociażby podczas 20 - lecia jej działalności. Przez wszystkie lata swojej aktywności naukowej, zawodowej i społecznej zawsze promował Region Śremski, wspierając wszelkie aktywności i dążenia Śremu.

Od 2008 roku na Wydziale Ekonomii jest również kierownikiem corocznie organizowanych i cieszących się ciągłym powodzeniem studiów podyplomowych *Zarządzanie Pracą i Zasobami Ludzkimi*.

15 kwietnia 2011 roku został powołany przez Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu na przewodniczącego Rady Programowej Ośrodka Historii UEP, którego celem są sprawy upowszechniania historii i tradycji UEP.

Od 2013 roku pełni obowiązki Rektora największej (17 tys. studentów)

w Wielkopolsce uczelni prywatnej Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu, która w 2016 r. jako pierwsza prywatna uczelnia w Wielkopolsce uzyskała uprawnienia doktorskie.

Inne dokonania

Za swoją wieloletnią pracę naukową i dydaktyczną został w 2002 r. odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wcześniej otrzymał wiele innych odznaczeń i wyróżnień zawodowych i regionalnych. Natomiast wyrazem uznania dla dokonań w zakresie pracy i polityki społecznej było uhonorowanie w 2006 r. Medalem im. Wacława Szuberta. W okresie jego pracy zawodowej otrzymał 9 razy nagrody Ministra (4 za osiągnięcia dydaktyczne, 4 za prace naukowe i 1 za organizacyjne) nie licząc 7 nagród Ministra, które otrzymał, jako Rektor uczelni państwowej w Koninie.

Przez wiele lat prowadził też zajęcia dydaktyczne z Polityki Społecznej na Wydziale Politologii UAM. W 2008 roku został przez Władze UAM poproszony do spełnienia funkcji promotora z okazji nadania A. Gore tytułu dr. honoris causa tej Uczelni.

30 listopada 2011 roku Uchwałą Rady Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego za wybitne osiągnięcia badawcze, dydaktyczne i organizatorskie w sferze nauki o polityce społecznej ze szczególnym uwzględnieniem wieloletniej działalności w Komitecie Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN, otrzymał nagrodę im. Prof. Franciszka Ryszki.

15 grudnia 2011 roku Uchwałą Prezydium Polskiej Akademii Nauk został powołany ponownie na Przewodniczącego Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN na kadencję 2011 – 2015 na podstawie jednogłośnej opinii wyrażanej w tajnym głosowaniu przez 32 nowo wybranych członków Komitetu. Pełniąc te obowiązki czynnie włączył się 2012 roku w prace Kongresu Demograficznego (będąc członkiem jej Rady Naukowej i Komitetu Honorowego).

Uchwałą Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie z 17 kwietnia 2012 roku otrzymał tytuł Honorowego Profesora PWSZ w Koninie za szczególne zasługi dla rozwoju Uczelni.

Od 2004 roku jest nieprzerwanie członkiem Rady Naukowej przy Wielkopolskiej Izbie Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu.

Działalność związana z promocją Śremu przekłada się na dorobek naszej gminy w takich dziedzinach jak nauka, edukacja i kultura. Śrem zawsze był w centrum uwagi Profesora. Związane to było z jego działalnością prowadzoną na rzecz gminy Śrem.

Przez cały czas promował rozwój gospodarczy regionu śremskiego poprzez opracowywanie publikacji dotyczących tegoż regionu. Wygłaszał szereg odczytów na terenie Śremu w latach 70. na życzenie miłośników Stowarzyszenia miasta Śrem. Prowadził również cykl wykładów z dziedziny ekonomii społecznej, które odbywały się m.in. podczas 20-lecia Unii Gospodarczej Regionu Śremskiego czy spotkań ze śremskimi przedsiębiorcami (2004, 2009, 2014 r.). W 2014 r. Profesor odznaczony został medalem za zasługi dla rozwoju przedsiębiorczości z okazji ww. jubileuszu. Pełniąc funkcję Przewodniczącego Rady ds. Zatrudnienia w Poznaniu był współautorem wielu opracowań dotyczących rynku pracy, w tym rynku pracy w Śremie.

Obecnie przewodniczy składowi jury konkursu na najlepszą pracę dyplomową (licencjacką lub magisterską) dotyczącą gminy Śrem. W latach 2011-2016 ocenie podlegało łącznie 49 konkursowych prac, złożonych przez mieszkańców gminy Śrem. Aktywnie wspiera działalność popularno-naukową na rzecz rozwoju regionu – zaproszenia na konferencje naukowe dotyczące rozwoju gmin Metropolii Poznań. Zaangażował się w prace projektowe dotyczących oddziałów akademickich w Szkole Podstawowej Nr 5 im. Polskich Noblistów w Śremie (edukacja biznesowa i informatyczna). Prowadzi również konsultacje problematyki zbiorów popularno-naukowych w Bibliotece Publicznej im. H. Święcickiego w Śremie.

Działalność ze Śremem była szczególnie związana względami rodzinnymi, ale też innymi, jak: urodzenie, ukończenie szkoły podstawowej i średniej.

Projekt uchwały Rady Miejskiej w Śremie został skierowany do zaopiniowania przez wszystkie komisje, które zaopiniowały go pozytywnie.

Uznając całokształt działań Pana prof. dr. hab. Józefa Orczyka, którego sława i dokonania są znane na całym świecie jak również jego związki ze Śremem, zasadnym jest nadanie mu tytułu „Honorowy Obywatel Śremu”.

Przewodnicząca Rady

Katarzyna Sarnowska